

- З французької мови – 4 терміна – 9% (*ампер, гальванізм..*)
- З латинської мови – 19 термінів – 41% (*вектор, акустика..*)
- З англійської мови – 2 терміни – 4% (*ізоптон, кварк..*)
- З грецької мови – 10 терміни – 22% (*атмосфера, аромат..*)
- З праслов'янської – 11 термінів – 24% (*вага, вологість..*)

Проаналізувавши практичну частину нашої роботи, можна зробити наступні висновки:

1) Англійська мова має набагато більше джерел походження термінів, аніж українська мова.

2) Щодо походження, то спільним є походження більшості термінів з французької мови, але відмінне те, що значна кількість термінів у англійській мові походять з латинської мови, а в українській мові – із праслов'янської. Значна частина термінів з праслов'янської мови становить значну частину нашої вибірки.

Сенченко А.А.

студентка,

Науковий керівник: Рижкова В.В.

кандидат філологічних наук, професор кафедри,

Національний аерокосмічний університет

імені М.Є. Жуковського

«Харківський авіаційний інститут»

КОМУНІКАТИВНО ОРІЄНТОВАНА ГРАМАТИКА (ПРАКТИЧНЕ ВОЛОДІННЯ ГРАМАТИЧНОЮ КОМПЕТЕНЦІЄЮ РІВНЯ А2)

Формування граматичної компетенції, необхідної для здійснення майбутньої професійної комунікативної діяльності, можна віднести до найбільш актуальних завдань в вивченні іноземної мови, оскільки рівень підготовки студентів повинен бути достатньо високим, щоб забезпечити їм можливість лінгвістично грамотної професійної взаємодії.

Наша робота присвячена дослідженню комунікативного підходу в навчанні англійської мови як одного з основних, важливих і найбільш ефективних методів навчання іноземним мовам, при якому метою навчання ставиться спілкування і взаємодія суб'єктів, відбувається обмін інформацією, досвідом, знаннями, навичками, вміннями, а також результатами діяльності.

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю адекватного оволодіння комунікативними навичками рівня А2 у процесі навчання

англійської мови, у зв'язку з особливою соціальною значущістю комунікативної компетенції в міжособистісній комунікації.

Об'єктом для нашого дослідження слугували комунікативні вправи на розвиток граматичних навичок.

Предмет дослідження – книги по граматиці початково рівня, що зорієнтовані на розвиток граматичних навичок.

Метою даного дослідження є виявлення ефективних комунікативних вправ, спрямованих на розвиток граматичної компетенції та створення методичної збірки завдань.

В нашій роботі ми поставили перед собою наступні завдання:

- визначити роль та місце граматики як аспекту мови;
- розглянути особливості комунікативного підходу;
- розібрати комплекс комунікативних вправ на вивчення граматики рівня А2;

– та підібрати матеріали з завданнями для відповідного рівня.

Немає сумніву, що знання граматичних правил необхідне для успішного володіння мовою. В останні роки перед нами постає питання – чи повинні ми навчати цим правилам у вправах або краще учням інтуїтивно освоювати граматику в процесі комунікативної діяльності, замість того, щоб вивчати її через спеціальні вправи, спрямовані на засвоєння того чи іншого правила. Ще жоден з аспектів навчання мовам не був предметом таких інтенсивних обговорень і дискусій протягом багатьох років, як граматика.

Вміння змінювати й сполучати слова є одним з найважливіших умов практичного володіння мовою і використання її як засобу спілкування. Вміння змінювати й сполучати слова в мовленні ефективно тільки в тому випадку, якщо воно включає необхідний набір граматичних навичок.

Ю. І. Пасів визначає граматичний навик як «здатність мовця вибрати модель, адекватну задачі мови і оформити її відповідно нормам даної мови, причому все це – миттєво» [1, с. 46].

Практично будь-яка граматична тема у рамках комунікативно-орієнтованого підходу може бути використана при обговоренні актуальних і цікавих для учнів тем в ситуаціях, наближених до природніх. Різні види робіт по оволодінню граматичного матеріалу і активній інтеграції його в мовленні, орієнтовані на практичну мету навчання, припускають вираження власних думок, особистісну залученість учнів у процес спілкування і, отже, носять справді мовний характер, що найбільшою мірою відповідає завданням формування комунікативної компетенції.

Досвід показує, що навчання граматиці із застосуванням комунікативної технології може використовуватися з самого раннього

етапу і вивчатися на матеріалі говоріння, читання, аудіювання та письма. Комунікативно-орієнтоване навчання граматиці дозволяє підвищити мотивацію, а також розширює експресивні можливості мови і надає природність висловлювань учнів у навчальних умовах.

В нашій роботі ми досліджували рівень володіння англійською мовою А2. Згідно міжнародній градації рівень А2 – це pre-intermediate, а щодо української грації – середній або рівень «виживання».

Відносно граматики цього рівня, учень знає часи Present, Past і Future Simple, Present і Past Continuous, Present і Past Perfect; розуміє конструкції to be going to, used to do і to be used to; може ставити співрозмовнику питання різних типів (порядок слів у питаннях); знає ступені порівняння прикметників. Учню знайома різниця між a little flour і a few strawberries (Quantifiers). Він знає, що після одних дієслів використовується форма на -ing – I enjoy reading, а після інших – інфінітив з to – I want to study English (Gerunds and infinitives). Може користуватися модальними дієслова have to/don't have to, must/musn't, can/could, may/might, і should/shouldn't. Він знає перший і другий тип умовних речень, а також, розуміє, що значить «A big pie was baked by Sara» (Пасивний стан). Учень може грамотно перефразувати пряму мову He said: «I'm working» в непряму He said that he was working.

Відповідно до отриманої нами інформації в ході аналізу рівня А2 ми склали план курсу і відібрали вправи до кожної теми, користуючись підручниками «New Cutting Edge. Pre-Intermediate. Student's book» та «New Headway Pre-Intermediate. Student's book». В кожному уроці в нас були вправи таких типів:

- vocabulary and speaking (учень вивчає нову лексику та покращує навички спілкування та говоріння);
- reading (учню надаються тексти, діалоги і т.д. для читання та аналізу інформації та завдання після них);
- reading and speaking (учень читає текст та здебільшого виконує усні завдання до цього тексту обговорюючи їх з іншими учнями);
- vocabulary;
- language focus (учень виконує вправи комунікативного типу на покращення граматичних навичок);
- writing (учень вчиться писати листи, записки або звернення);
- real life (учню пропонуються теми з побутового життя, які він може обговорити разом з іншими учнями).

Підібрані вправи мають різні види завдань, наприклад:

- розкрити дужки;
- вибрати правильний варіант відповіді;
- вставити слова за змістом;

- відредагувати речення;
- зіставити слова та уривки речень і т.д.

Відібраний нами матеріал може використовуватися на уроках англійської мови, що допоможе покращити рівень знань учня, а також може значно зменшити об'єм праці вчителя.

Список використаних джерел:

1. Пассов Е. И. Учитель иностранного языка. Мастерство и личность [Текст] / Е. И. Пассов, В. П. Кузовлев, В. Б. Царькова. – М.: Просвещение, 1993. – 158 с.

Сінькова Н.О.

*викладач вищої категорії,
Відокремлений структурний підрозділ
«Рівненський коледж НУБіП України»*

РОЛЬ ПЕРЕКЛАДУ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Вивчення іноземної мови – складний процес при якому рідна та іноземна мови знаходяться в нерівному становищі. Лінгвісти виділяють основну, або головну мову, яка служить основним засобом спілкування, і додаткову, або другу мову, яка виконує більш обмежені, спеціалізовані функції, яка обслуговує лише деякі галузі спілкування. Таке співвідношення двох мов спостерігається майже завжди. Рідну мову найчастіше ототожнюють з першою мовою людини, яка дійсно зв'язана з усім її життям і діяльністю, системою її стосунків, процесів, явищ, з її допомогою засвоювались форми спілкування і співжиття, висловлення думок і почуттів. Тому перша мова являється дуже стійким засобом спілкування.

Людину, яка володіє двома мовами, називають білінгвом. Характер білінгвізму у великій мірі залежить від того, яким способом вивчалась друга мова – усно-імітативним способом при безпосередньому спілкуванні, або штучним способом під керівництвом учителя. У першому випадку інтенсивність взаємодії мов являється набагато більшою. Відомо, також, що ступінь оволодіння другою мовою залежить від того, у якому віці розпочато її вивчення. Розбіжності між білінгвізмом дітей і дорослих дуже значні. Дорослі засвоюють другу мову, коли їх навички в рідній мові вже установлені і складені в сталу автоматизовану систему, яка суттєво впливає на навички користування другою мовою, які тільки складаються. «Характерною рисою юнацького